

Satyam Shivam Sundaram #2 vraag 2
Mijn aanwezigheid zegt alles.

Geliefde Osho,

Waarom moet ik altijd huilen wanneer ik door liefde geraakt word?

Anand Mumuksha, je bent rijk. Die liefde is dood die geen tranen in je ogen kan brengen.

Het is zeer ongelukkig dat tranen geassocieerd zijn geworden met verdriet en pijn. Dat is maar één dimensie van hun wezen.

Maar een belangrijker manifestatie is in liefde, dankbaarheid, gebed, stilte en vrede. Als je zo vol voelt dan zijn tranen alleen maar een overlopen van je tevredenheid, je vreugde.

Tranen moeten een nieuwe betekenis, een nieuwe poëzie en een totaal nieuwe dimensie krijgen, wat ze hebben verloren omdat de mensheid in ellende heeft geleefd, en tranen een deel van die ellende is geworden.

Ten tweede, omdat de mensheid zo gedomineerd is door de man, heeft hij het een ego punt ervan gemaakt om niet te huilen.

Vrouwen huilen, het is zwak om tranen te hebben, wat niet waar is.

Het is een lelijk mannelijk chauvinistisch idee, niet alleen lelijk, maar onnatuurlijk en onwaar, omdat mannenogen net zoveel traanklieren hebben als vrouwenogen.

De natuur heeft geen verschillende klieren gemaakt. Klaarblijkelijk is het de intentie van de natuur niet te discrimineren tussen man en vrouw, maar de man is eeuwenlang erg egoïstisch geweest, om te voelen dat tranen een teken van zwakte zijn.

Hij heeft zijn tranen gestopt, maar is zich niet bewust wat de consequenties daarvan zijn geweest.

Ook heeft hij zijn liefde gestopt... en heeft voor zichzelf situaties gecreëerd die gevaarlijk zijn.

Meer mannen dan vrouwen worden gek, om de simpele reden dat de man alles blijft controleren.

Er komt een moment dat de onderdrukking te veel wordt. En een instorting volgt.

De vrouw controleert niet. Als ze voelt dat ze moet huilen, huilt ze.

Ze is natuurlijker dan de man. Dat geeft haar meer ervaring wat de man mist.

De vrouw is gezonder, leeft langer, vijf jaar meer dan de man. Ze is rustiger. Minder vrouwen worden gek, minder vrouwen plegen zelfmoord, hoewel ze erover praten.

Soms proberen ze het, maar halfslachtig.

Maar de man blijft vergaren, en er komt een moment dat hij geen controle meer heeft. Of hij pleegt zelfmoord, moord, of wordt gek.

Op dit moment zit één van mijn advocaten van Amerika hier, Swami Prem Niren.

Toen ik die twaalf dagen in de Amerikaanse gevangenis zat kwam hij in dieper contact met mij. Van gevangenis tot gevangenis volgde hij mij, en in die dagen was hij de enige persoon die mij bijna elke dag zag.

Zijn ogen waren altijd vol met tranen, en ik kon zien hoeveel hij van mij hield en hoe hulpeloos hij zich voelde. Hij deed alles wat mogelijk was. Alle andere advocaten werden betaald, natuurlijk, ze deden simpelweg hun werk.

Hij was de enige advocaat die geen bediende was. Hij was een geliefde; werd niet betaald. Hij was een van mijn sannyasins, mijn leven was op het spel, en voor hem was het natuurlijk om totaal en intensief te vechten.

De laatste dag zaten we in het hotel toen ik van de gevangenis vrijgelaten werd. We hadden ons eigen hotel, disco, restaurant in Portland Oregon Amerika. Samen met Isabel, ook een sannyasin, zat hij naast mij in ons hotel te huilen als een kind. En een paar dagen geleden zat hij aan deze kant van mij en weer zag ik tranen. Twee jaar geleden liet ik hem achter met tranen en gisteren opnieuw vond ik hem in tranen. Maar hij is zich niet eens bewust van zijn tranen. Toen hij hier een paar dagen geleden kwam zei hij tegen Anando, een van mijn secretaresses: waarom blijft Osho dit zeggen, "dat mijn advocaten tranen in hun ogen hadden?"

Ik kon het niet geloven toen ik dit hoorde... en gisteren zat hij hier in tranen... misschien hebben duizenden jaren van conditioneringen het bewustzijn van zijn tranen, zijn liefde, vrouwelijkheid, geblokkeerd. In een betere wereld een betere mensheid zullen meer en meer mensen van tranen genieten. Ze zijn zo'n zegen.

Je vraag, "waarom moet ik altijd zo huilen als ik door liefde geraakt ben?"

Wat wil je?

Wat meer wil je?

Je denkt zeker dat die tranen iets verkeerd zijn.

Huilen wanneer door liefde aangeraakt iets verkeerd? Je draagt een verkeerde conditionering.

Het is absoluut ok.

Wat kan je doen als je door liefde geraakt bent? Woorden helpen niet. Wat zich diep in je hart afspeelt kunnen alleen tranen overbrengen. Tranen zijn de meest waardevolle schat die je hebt.

Maar de mens is overal verknipt.

De natuur van de mens is gekortwiekend volgens de ideeën van de gevestigde orde.

Naties hebben legers nodig en ze willen helemaal niet dat de man door liefde geraakt wordt.

Hun tranen moeten opgedroogd en liefde geblokkeerd worden; anders zullen ze niet in staat zijn te doden, moorden en mensen te slachten - - mensen net als jij, die jou niks hebben gedaan, en waarvan vrouwen, kinderen en oude ouders op hen wachten, net zoals jouw vrouw en kinderen op jou wachten. Maar de man moet compleet vernietigd worden om de soldaat te maken.

Hij moet in een robot gemaakt worden, en robotten huilen niet.

Robotten worden niet door liefde geraakt. Omdat legers nodig waren werd de man vervormd.

Omdat vrouwen in het leger niet nodig waren werden ze aan de kant geschoven. Wat voor de vrouwen goed was omdat ze natuurlijker bleven.

Schaam je nooit voor je tranen. Wees er trots op dat je nog natuurlijk bent.

Wees trots dat je door je tranen het onuitsprekelijke uit kan drukken.

Die tranen zijn je onuitgesproken liederen, die tranen zijn je hart die geen woorden kan gebruiken.

Schaam je nooit voor je tranen.

Ogen die hun tranen verloren hebben, hebben hun mooiste, hun glorieuste schat verloren. Ik zou willen dat speciaal mijn mensen absoluut natuurlijk zijn, uiterst onschuldig, ongedwongen. En verheug je, als tranen stromen, je nog leeft . . .

Want weet je dan niet, doden kunnen niet huilen, doden kunnen geen tranen hebben?! En de mensen die denken te leven en niet huilen, geen tranen kunnen hebben, leven in een leugen.

Ze zijn allang dood. De dag dat hun tranen stierven, stierven zij ook omdat hun liefde stierf.

Behalve liefde heb je geen ziel.

Ok Maneesha?

Ja, Osho.

